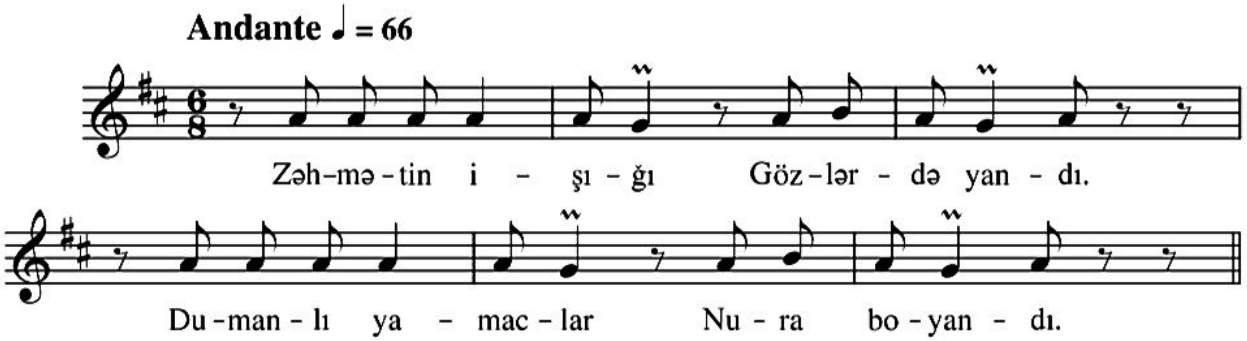
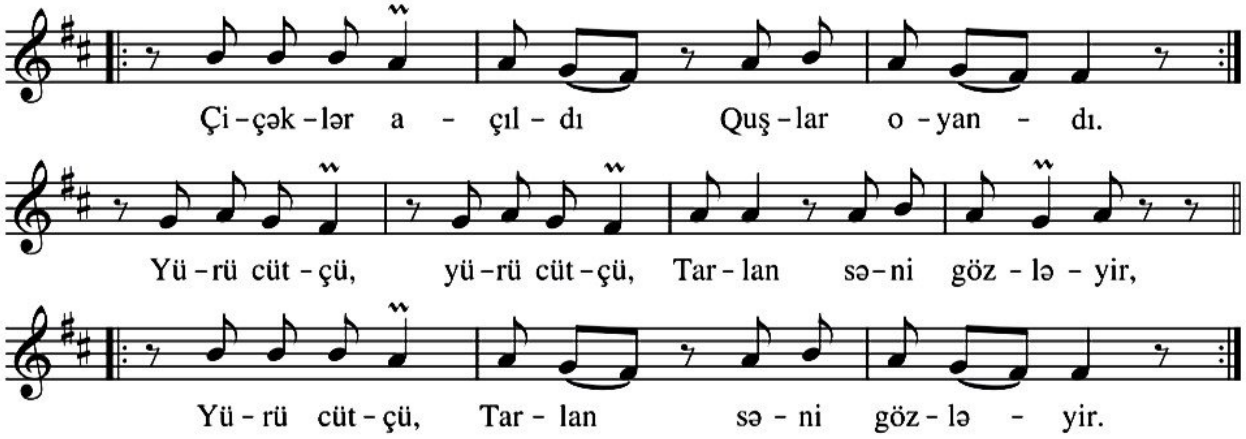
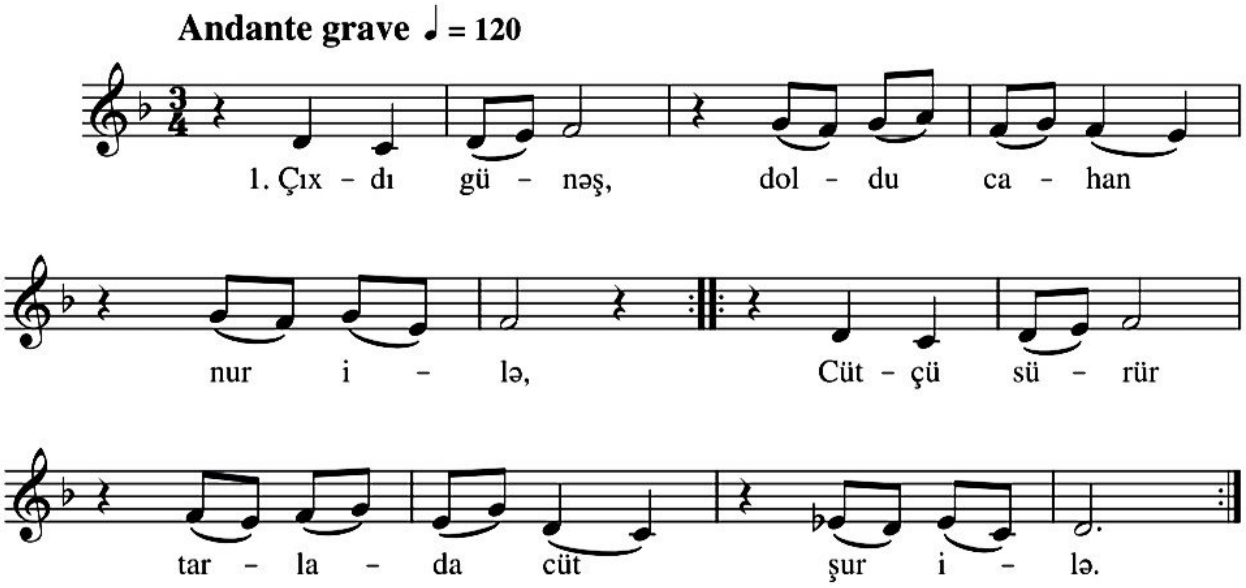
ZƏHMƏTİN İŞIĞI

Zəhmətin işığı
Gözlərdə yandı.
Dumanlı yamaclar
Nura boyandı.
Çiçəklər açıldı
Quşlar oyandı.
Yürü cütçü, yürü cütçü,
Tarlan səni gözləyir,
Yürü cütçü,
Tarlan səni gözləyir.

ÇIXDI GÜNƏŞ

Çıxdı günəş, doldu cahan nur ilə,
Cütçü sürür tarlada cüt şur[1] ilə.

Atlar, öküzlər kotana güc verir,
Gah yürüyür, gah yıxılır, gah durur.

Cütçü batıb qan-tərə yer şumlayır,
Şumladığı tarlasını tumlayır.

Olsa da artıq nə qədər zəhməti,
İşləməyə var o qədər qeyrəti.

Çünki bilir rahat əziyyətdədir,
Şad yaşamaq səydə, qeyrətdədir.

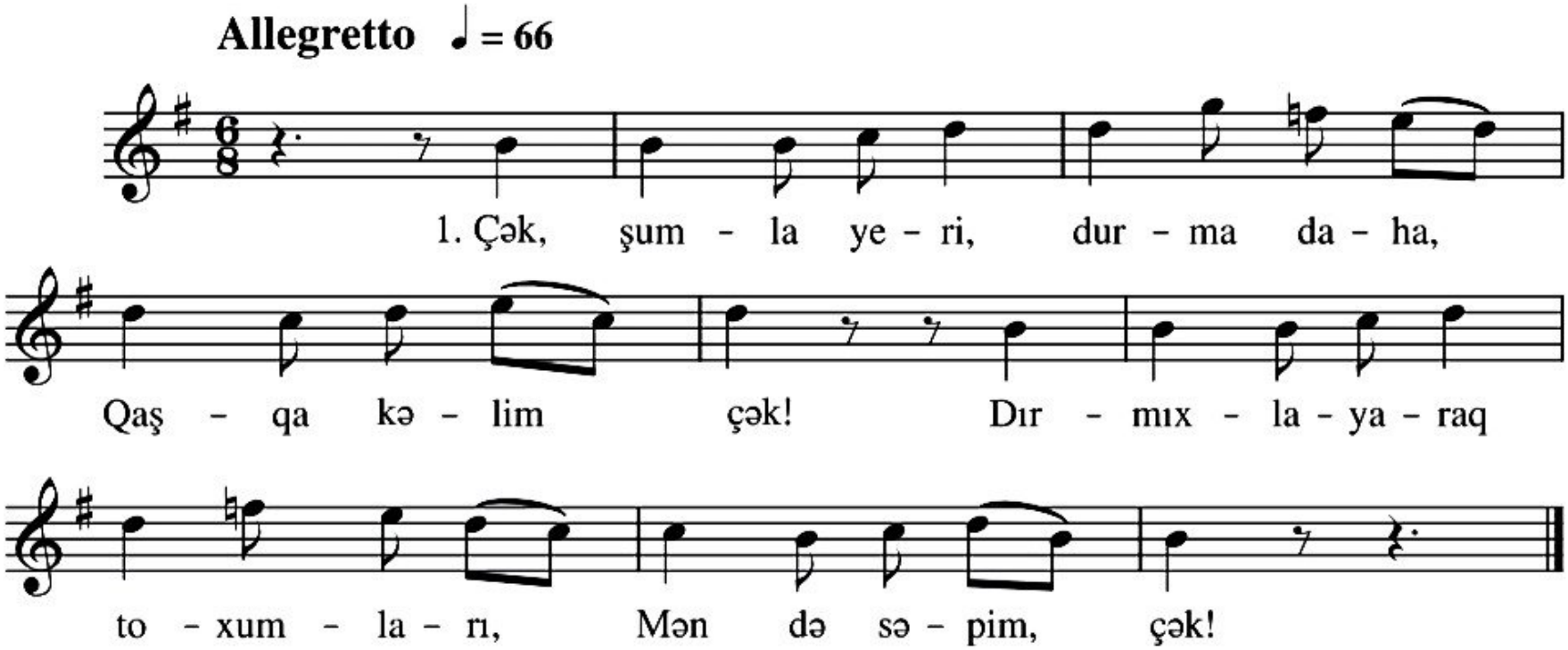
İndi əgərçi ona zəhmət olar,
Qışda əyali[2], özü rahət bular:[3]

Cəm edəcək tarlanın hasilin,
Bəsləyəcək ailəsin, həm elin.

---

[1] Həvəslə, sevinclə
[2] Ailəsi
[3] Tapar

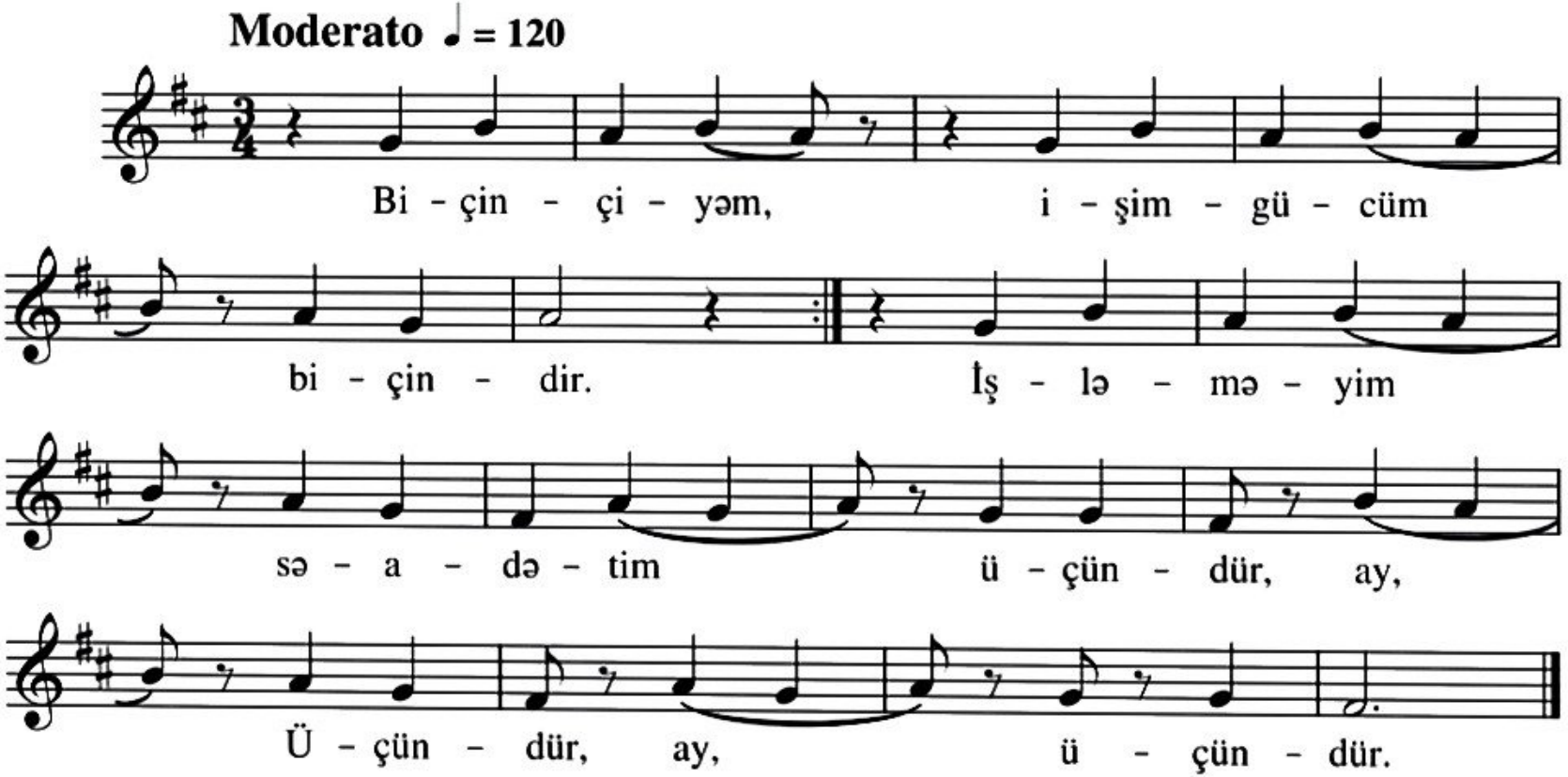
ÇƏK, ŞUMLA YERİ

Çək!
Şumla yeri, durma daha,
Qaşqa kəlim çək!
Dırmıxlayaraq toxumları,
Mən də səpim, çək!

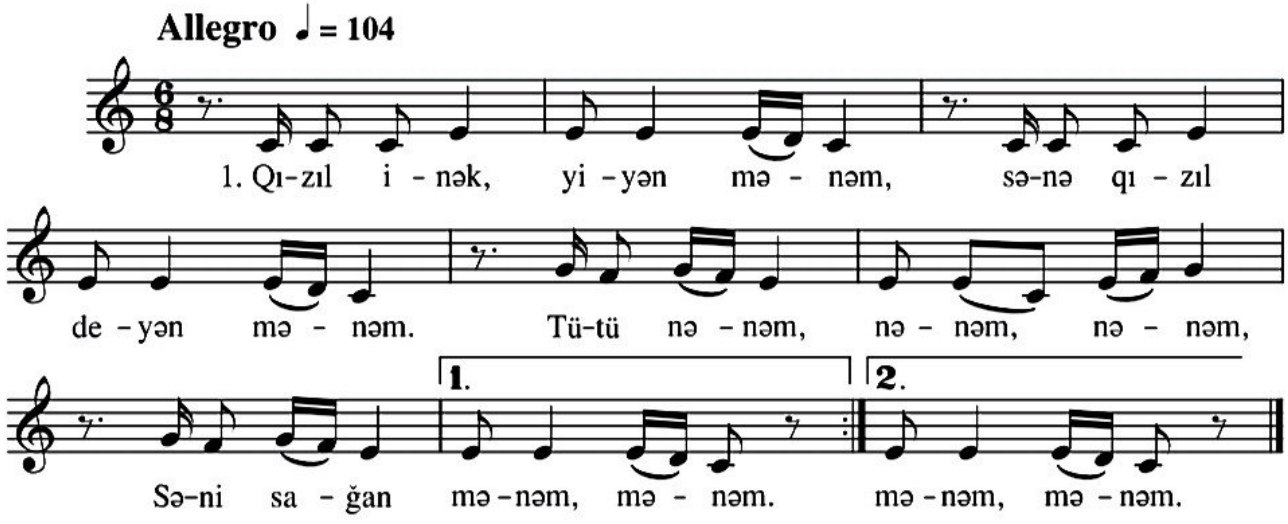
Çək!
Çək! Başına mən dolanım,
Mən dolanım, çək!
Ölmə, ölmə yazığam,
Kölgəndə dolanım, çək!

BİÇİNÇİYƏM

Biçinçiyəm, işim-gücüm biçindir.
İşləməyim səadətim üçündür, ay,
Üçündür, ay, üçündür.

TÜTÜ NƏNƏM

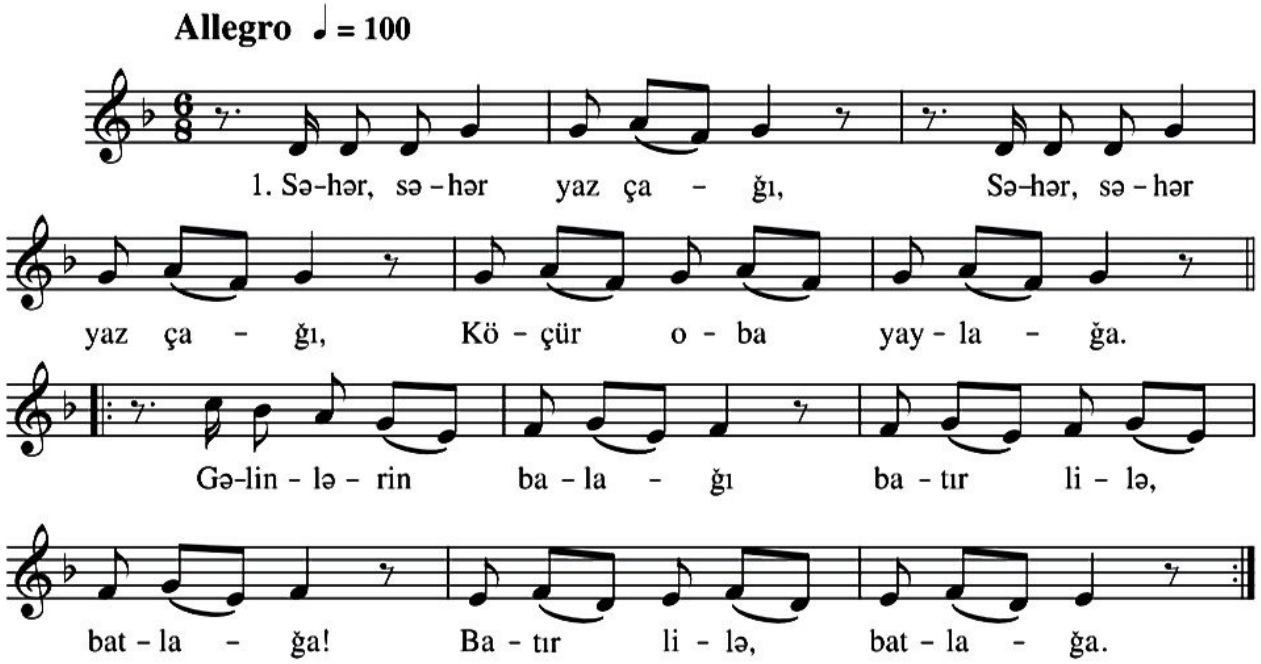

[1] Boş, faydasız, hədər

Qızıl inək, yiyən mənəm,
Sənə qızıl deyən mənəm.
Tütü nənəm, nənəm, nənəm,
Səni sağan mənəm, mənəm.

Görməmişəm, gözdən olum,
Vurmamışam, əldən olum.
Tütü nənəm, nənəm, nənəm,
Səni sağan mənəm, mənəm.

SƏHƏR-SƏHƏR YAZ ÇAĞI

Səhər, səhər yaz çağı,
Köçür oba yaylağa.
Gəlinlərin balağı
Batır lilə, batlağa.

Qoyun, quzu, at, eşşək,
Salmış çölə qalmaqal.
Dəvə, maya, nər, köşək,
Lələyirlər dalbadal.

Arvad, kişi, oğlan, qız,
Gön çarıqlı, başmaqlı,
Gedir qoruq-qaytaqsız,
Gəlin, qızlar yaşmaqlı.

Kişi əlində çomaq,
Sürür yüklü öküzü.
Dəvə üstə bir uşaq,
Çox oxuyur bu sözü:

Ağ dəvə alçaq gedər,
Qolunda qolçaq gedər.
Ağ dəvənin gözləri,
Yerə dəyər dizləri.
Endi çaya yuh-yuh!
Ağca maya yuh-yuh!

ŞƏFƏQ SÖKÜLÜRKƏN

Solo:

Şəfəq sökülürkən xoruzlar banlar,
Sis dumanlı dərə, bayır, ormanlar,
Sürüsünü yayar dağa çobanlar,
Təbiətin zövqünü onlar anlar.

Xor:

Bu yerlərin aslanıdır çobanlar,
Həm izzəti, həm şənidir çobanlar.

Solo:

Gözəl olur bu yerlərin səhəri,
Dağ başından doğar altunsaç pəri.[1]
Çəmənlərin qırmızıdon dilbəri,
Şəfəqilə boyar, bəzər hər yeri.

Xor:

Bu yerlərin aslanıdır çobanlar,
Həm izzəti, həm şənidir çobanlar.

Solo:

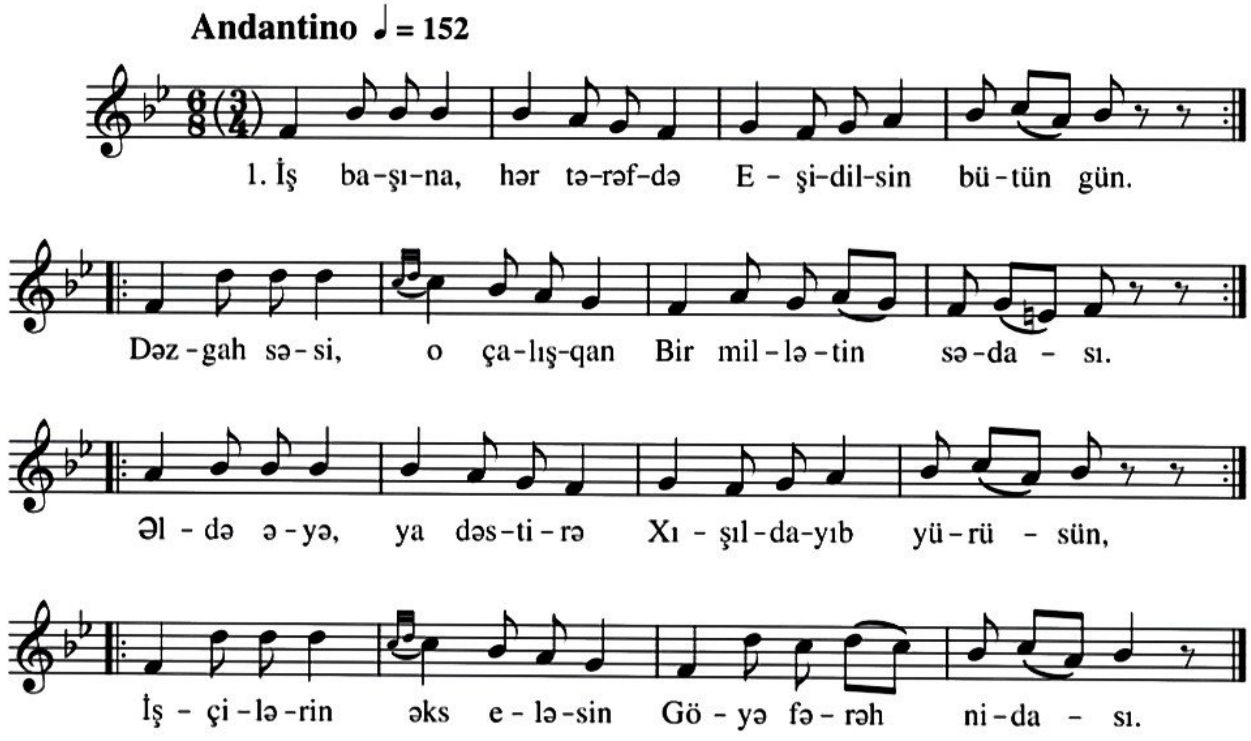
Dünyada vardır sicimi, çatısı,
Patavası,[2] çuxası, həm qartısı.[3]
Bir də qumral gözlü Fatısı,
Oxuduqca ürək deyər bayatısı.

Xor:

Bu yerlərin aslanıdır çobanlar,
Həm izzəti, həm şənidir çobanlar.

[1] Qızılsaç pəri (Günəş)
[2] Sarıq, dolaq (ayaq sarığı)
[3] Yapıncısı

İŞ BAŞINA

İş başına, hər tərəfdə
Eşidilsin bütün gün.
Dəzgah səsi, o çalışqan
Bir millətin sədası.

Əldə əyə[1], ya dəstirə[2]
Xışıldayıb yürüsün,
İşçilərin əks eləsin
Göyə fərəh nidası.

[1] Yeyə
[2] Mişar